

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Csp/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717201520
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8717201520.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: C. D., L.. XX.XX.XXXX, J. C. XXXX/XX, XXX XX G. - D. D., štátny občan SR proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029 o zaplatenie 260,20 eur s prísł., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 13.02.2017 domáhal od pôvodne žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 zaplatenia sumy 260,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 16.04.2014 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil nasledujúcimi skutočnosťami.

Žalobca s pôvodne žalovaným dňa 25.10.2013 uzavreli spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. 7127255, ktorej predmetom bolo poskytnutie pôžičky vo výške 1.500,- eur. Predmetnú pôžičku žalobca splatil. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ) konkrétne: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods.2 písm. k/ ZoSÚ). Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. písm. a) až k), r) a y), platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Z úverovej zmluvy vyplýva vysoká výška ročnej percentuálnej miery nákladov a to 32 %. Podľa štatistík Národnej banky Slovenska vyplýva, že v októbri 2013 bola výška úrokovej miery úverov so splatnosťou od 1 do 5 rokov 15,10 % a RPMN 15,81 %, pričom v úverovej zmluve je stanovená úroková miera vo výške 32 % a RPMN vo výške 32 %. Uvedenie nesprávneho údaj o RPMN Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1Sžo 106/2007 vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa. Klamanie a uvedenie spotrebiteľa do omylu má pritom vždy dosah na neplatnosť právneho úkonu. Úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je dvojnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31. júla 2009). Aj tieto skutočnosti evokujú záver o bezúročnosti

a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru. S poukazom na uvedené je možné uzavrieť, že žalovanému bol povinný vrátiť len poskytnuté finančné prostriedky (istinu) bez úrokov a bez poplatkov. Ak je teda potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Ako vyplýva z výpisov z účtu, žalovaný žalobcovi poukázal dňa 25.10.2013 sumu 1.500,- eur a žalovanému v splátkach splatil podľa výpisov VÚB banky sumu 372,72 eur a suma 1.387,48 eur bola uhradená z ďalšieho poskytnutého úveru od VÚB banky. Žalovaný sa tak podľa žalobcu obohatil na jeho úkor o sumu vo výške 260,20 eur.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe namieta premlčanie v zmysle § 107 OZ.

Pokiaľ márne uplynie aspoň jedna z uvedených premlčacích dôb (buď subjektívna alebo objektívna) a druhou stranou je vznesená námietka premlčania, nie je možné oprávnenému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať. Poukázal na rozsudok NS ČR sp. zn. 26Cdo/785/2011 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/67/2011. V nadväznosti na § 103 OZ sa každá splátka považuje za samostatný peňažný dlh, ktorý sa premlčuje samostatne odo dňa zročnosti každej splátky. Žalobca uhradil prvú splátku dňa 14.11.2013, žalobu podal na súde dňa 13.02.2017. Teda žalobcom uplatnené vydanie bezdôvodného obohatenia titulom prijatia úroku (ktorý obsahovala každá jednotlivá splátka) sa za toto obdobie od uhradenia prvej splátky až do dňa 13.02.2015 považuje za premlčaný s poukazom na § 107 OZ. K bezdôvodnému obohateniu malo dôjsť v čase zročnosti každej splátky samostatne. Citovaná judikatúra začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty jednoznačne objektivizuje vedomosťou o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť bezdôvodné obohatenie. V danom prípade sa začiatok premlčacej doby začína okamihom zročnosti každej splátky.

Vo vzťahu k námietke, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch - výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a poplatkov a ich rozlíšenie - žalovaný uviedol nasledovné. V bode V. zmluvy bola uvedená výška splátky 62,12 eur, počet splátok 36. Termíny splátok do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca boli uvedené v článku 6. zmluvných podmienok. Údaje o výške splátok, termínoch splatnosti ako aj o počte splátok sú obsiahnuté aj v splátkovom kalendári, ktorý tvorí súčasť zmluvy. Zákon platný a účinný v čase podpisu zmluvy nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny; nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Poukázal na článok 2. definície zmluvných podmienok, článku 6.1 a 6.2 zmluvných podmienok ako aj na údaje špecifikované v splátkovom kalendári o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t. j. súhrnný prehľad, čím má za to, že splnil povinnosť uloženú v § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

V Podmienkach k zmluve, resp. vo VOP sú upravené také práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré sú nemenné s ohľadom na akéhokoľvek účastníka zmluvného vzťahu - jedná sa o také dojednania v spotrebiteľskej zmluve, ktoré nemusia byť z povahy veci dojednané individuálne. Žalovaný tiež poukázal na rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, v ktorom je konštatované, že článok 10 ods. 1 a 2 Smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.

Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Cieľom tohto ustanovenia je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorom je splatná každá splátka úveru. Tento cieľ je naplnený, ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Túto svoju povinnosť si žalovaný splnil. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

K námietke o odplate vo výške 32 %, ktorá má údajne prevyšovať obvyklú úrokovú sadzbu požadovanú na finančnom trhu, v čoho dôsledku má byť v rozpore s dobrými mravmi, žalovaný poukázal na § 53 ods. 6 OZ, § 2 písm. i), § 19 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zo zákonných ustanovení je zrejmé, že za odplatu za spotrebiteľský úver sa považujú „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa v zmluve uvádzajú jednak v celom čísle ako aj v ročnom percentuálnom údaji - v podobe údaja o RPMN. V zmluve bola dohodnutá odplata vo výške 32 % ročne (úroková sadzba sa rovnala RPMN), teda je zrejmé, že žalovaný ako veriteľ nepožadoval od spotrebiteľa „nad rozsah“ úrokovej sadzby žiadne ďalšie poplatky a ani iné plnenia súvisiace s poskytnutím úveru. Predmetný

úver poskytoval žalovaný nebankový subjekt nie ako banka, kde priemerné výšky odplát (RPMN) v rozhodnom období medzi nebankovými subjektmi boli nepomerne vyššie ako sú údaje uvedené na stránke NBS. Dojednanie odplaty vo výške 32 % nie je možné za žiadnych okolností považovať za dojednanie, ktoré by bolo v rozpore s pravidlami etiky a morálky v zmysle citovanej zákonnej úpravy. V čase uzavretia zmluvy neexistoval vykonávací predpis, ktorý by exaktne stanovoval maximálnu výšku odplaty. Preto v nadväznosti na § 53 ods. 6 OZ je rozhodujúce skúmať, aká bola priemerná výška odplaty pri nebankovom poskytovateľovi finančných služieb v mieste a čase uzavretia zmluvy a to vo vzťahu k finančnej situácii spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti a tú podrobiť testu obvyklosti podľa § 53 ods. 6 v nadväznosti na § 3 OZ. V neposlednom rade je v hodnotení primeranosti a obdobnosti odplaty potrebné brať na zreteľ aj tú skutočnosť, že od 01.06.2014 vstúpilo do platnosti Nariadenie vlády č. 141/2014 Z. z., ktorým sa novelizuje Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré stanovuje najvyššie prípustnú výšku odplaty ako dvojnásobok priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu - čo by za eventuálnej aplikácie tohto ustanovenia znamenalo, že v čase uzavretia zmluvy bolo RPMN spotrebiteľských úverov bánk vo výške 15,81 % a to by znamenalo, že najvyššia prípustná odplata (RPMN) pri takejto finančnej službe by bola 31,62 %. Ak pri aplikácii novej právnej úpravy, ktorá je vo vzťahu k spotrebiteľom výhodnejšia, by bola odplata dojednaná v zmluve vo výške 32 % , tak by len nepatrne prevyšovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovené Nariadením vlády 141/2014 Z. z., čo za žiadnych okolností nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný je toho právneho názoru, že ak zákonodarcu v súčasnosti pri striktnnejšej právnej úprave umožňuje stanoviť maximálnu odplatu vo výške dvojnásobku priemernej RPMN pri obdobnom úvere alebo pôžičke, bolo by v rozpore s podstatou inštitútu dobrých mravov vyhodnotiť zmluvné dojednanie o výške odplaty 32 %, ktoré len nepatrne prevyšuje v súčasnosti striktnne stanovenú maximálnu výšku odplaty za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko by sa negoval zámer zákonodarcu a celkový význam inštitútu dobrých mravov ako celospoločenských uznávaných pravidiel etiky a morálky. Žalovaný tiež poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, pričom ani v jednom prípade nie je úroková sadzba rovnajúca sa RPMN vo výške 32 % považovaná za takú, ktorá by bola v rozpore s dobrými mravmi.

V nadväznosti na citovanú judikatúru žalovaný zosumarioval, že nie je v súlade s § 53 ods. 6 OZ na účely skúmania primeranosti odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru porovnávať výšku úrokových sadzieb bánk, pretože je potrebné podrobiť skúmaniu primeranosti jednak výšku RPMN, ďalej obdobnosť finančného produktu, finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ako aj z citovanej judikatúry nevyplýva, že by bolo možné úrok rovnajúci sa RPMN (celkovej odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver) vo výške 32 % považovať za odplatu, ktorá by mala byť v rozpore s dobrými mravmi tak, ako sa domnieva žalobca.

4. Žalovaný písomným podaním zo dňa 18.01.2018 oznámil súdu, že žalovaný bol vymazaný z obchodného registra v dôsledku zrušenia bez likvidácie formou rozdelenia a zlúčenia so spoločnosťami VÚB, a. s. a VÚB leasing, a. s. ako nástupníckymi spoločnosťami podľa § 69 ods. 9 a 218m Obchodného zákonníka. K zrušeniu a rozdeleniu zlúčením s VÚB, a. s. a VÚB leasing, a. s. došlo k 01.01.2018, bol pripravený návrh projektu rozdelenia, ktorý bol následne predmetom schválenia jediného akcionára zanikajúcej spoločnosti vykonávajúci pôsobnosť valného zhromaždenia, ktorý zároveň rozhodol o zrušení zanikajúcej spoločnosti bez likvidácie a jej rozdelení. V zmysle projektu rozdelenia sa právnym nástupcom žalovaného v tomto konaní dňom 01.01.2018 stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, o čom žalovaný predložil aj Delimitačný protokol s prílohou zo dňa 24.01.2018. Vzhľadom na uvedené súd na pojednávaní dňa 13.02.2018 rozhodol, že namiesto žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 pokračuje v konaní so žalovaným Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, prednesom právneho zástupcu žalovaného, oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise.

6. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že žalobu podával, lebo si dal prehodnotiť túto zmluvu spotrebiteľskému združeniu v Poprade a oni zistili, že zmluva je zlá, teda nie je podľa zákona. Žalobu napísalo združenie, lebo on právnickým veciam nerozumie s tým, že zaplatil o 260,20 eur viac a preto

tieto žiada späť. Prečo je v žalobe napísané, že chce úroky z omeškania od 16.04.2014, k tomu sa vyjadriť nevedel. Súčasťou zmluvy bol aj splátkový kalendár.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že vo vzťahu k tvrdenej absencii náležitostí a to rozpis splátok na istinu, úrok a poplatky poukazuje na to, že v tomto smere bola už prelomená rozhodovacia prax súdov a to v súvislosti s vydaním rozsudku ESD vo veci Klára Biroová c/a Home Credit. V zmysle predmetného rozsudku mnohé slovenské súdy rozhodujú tak, že zákon a ani táto smernica nepožadujú samostatný rozpis. Podstatné pre posúdenie, prípadné určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je totiž to, či spotrebiteľ mal možnosť pri uzatvorení zmluvy a počas trvania záväzku rozoznať celkovú výšku svojho záväzku, pričom v danom prípade je v predmetnej zmluve uvedená celková suma pôžičky ako aj istiny. Schopnosť spotrebiteľa, teda žalobcu, rozoznať svoj záväzok nebola tvrdeným nedostatkom nijakým spôsobom ohrozená. Poukázal na rozsudky nielen okresných súdov, ale najmä Krajského súdu Banská Bystrica 12Co/404/2015 z 29.12.2016, Krajského súdu Prešov 11Co/39/2016 zo dňa 11.4.2017 a tiež napr. Krajského súdu Prešov 14Co/56/2016 zo dňa 7.7.2017. V citovaných rozsudkoch ako aj mnohých ďalších súdy dospeli jednoznačne k záveru, že rozpis splátok, tak ako to tvrdí žalobca, nebol v rozhodnom čase požadovaný a nemá absolútne žiadny význam, nemožno teda od poskytovateľa pôžičiek požadovať povinnosti nad rámec zákona. Vo vzťahu k tvrdenej absencii ďalších náležitostí a to termínu konečnej splatnosti poukázal na už vyššie uvedené rozhodnutia krajských súdov, ktoré aj v tomto smere dospeli k záveru, že nemožno ukladať nad rámec smernice a zákona povinnosť poskytovateľovi úverov. V zmluve je jednoznačne uvedený termín konečnej splatnosti december 2015, splatnosť každej splátky je dohodnutá na 20. deň v mesiaci, čo zjavne nespochybňuje ani samotný žalobca, keďže úver splácal. Tieto údaje vyplývajú zo zmluvy ako aj zmluvných podmienok a nemožno požadovať od poskytovateľa spotrebiteľského úveru, aby uvádzal termín konečnej splatnosti presným dňom, mesiacom a rokom. Poukázal na záver Súdneho dvora v citovanom rozsudku, ktorý uviedol, že „členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje“. Pokiaľ ide o ďalšie tvrdené náležitosti, ktoré majú v zmluve absentovať, ako označenie, že je to spotrebiteľský úver, či dobu trvania zmluvy, tieto sú v zmluve uvedené. Zmluva má všetky náležitosti zákonom požadované, žalobca vedel, aká istina sa mu požičiava, aký je úrok, aká je celková suma pôžičky, poznal dátum splatnosti splátok aj ich výšku. Z tohto dôvodu považuje žalobu za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť.

8. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový a právny stav.

9. Žalobca uzavrel s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 25.10.2013 pri výške pôžičky 1.500,- eur, počte splátok 36, výške mesačnej splátky 62,12 eur, termíne konečnej splatnosti 10/2016, celkových nákladoch spotrebiteľa 736,32 eur, fixnou ročnou úrokovou sadzbou 32 %, RPMN 32 %, priemernou hodnotou RPMN 46,06 %. Pôžička bola poskytnutá prevodom na účet žalobcu 2124641562/0200 - Všeobecná úverová banka, spôsob splácania splátok bol dohodnutý na bankový účet. Podľa prehľadu splátok a úhrad (čl. 27) žalobca uhradil šiestimi splátkami po 62,12 eur sumu 372,72 eur - splátky boli zaplatené 14.11.2013, 16.12.2013, 14.01.2014, 14.02.2014, 14.03.2014, 14.04.2014 a dňa 17.04.2014 sumu 1.387,48 eur. Celkom teda uhradil 1.760,20 eur.

10. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka je žalovaný povinný bezdôvodné obohatenie vydať tomu, na úkor koho sa obohatil.

12. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

14. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenie z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

15. Pokiaľ márne uplynie doba premlčania a druhou stranou je vznesená námietka premlčania, nie je možné oprávnenému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať.

16. „Pro počátek subjektivní promlčecí doby podle § 107 ods. 1 OZ je v případě bezdůvodného obohacení získaného plněním z neplatné smlouvy rozhodující vědomost oprávněného o těch skutkových okolnostech, z nichž lze dovodit, že smlouva, z níž bylo plněno, je neplatná. Není při tom významné, zda oprávněný má takové právní znalosti, aby byl subjektivně schopen posoudit uvedené skutkové okolnosti a zjistit, že smlouva, podle níž plnil, neplatná skutečně je.“ (rozsudok NS ČR sp. zn. 26Cdo/785/2011).

17. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/67/2011).

18. Na základe zisteného skutkového stavu a citovanej právnej úpravy súd dospel k záveru, že nakoľko žalobca uhradil prvú splátku 14.11.2013, poslednú splátku 14.04.2014 a poslednú zvyšnú sumu 17.04.2014, pričom žalobu podal 13.02.2017, je jeho nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčaný, preto žalobu zamietol (premlčacia doba uplynula pri jednotlivých horeuvedených sumách 15.11.2015, 17.12.2015, 15.01.2016, 15.02.2016, 15.03.2016, 15.04.2016, 18.04.2016).

19. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Podľa citovaných zákonných ustanovení priznal súd náhradu trov konania úspešnému žalovanému voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).